

2. Schending van richtlijn 2005/36/EG en artikel 49 VWEU betreffende de vrijheid van vestiging

De Commissie is van mening dat het vereiste van lid 2 van afdeling A van het enige artikel van ministerieel besluit nr. 109088 van 12 december 2011, volgens welk het opleidingscertificaat van bemiddelaars moet vermelden welke onderwijsmethoden worden gevolgd, hoeveel deelnemers er zijn, hoeveel lesgevers en welke kwalificaties zij hadden, welke procedure voor het examineren en beoordelen van de kandidaten wordt gevolgd en op welke wijze wordt gewaarborgd dat die procedure objectief verloopt, verder gaat dan wat mag worden vereist om het niveau van kennis en beroepskwalificaties te beoordelen dat de houder van het certificaat geacht wordt te bezitten, en het niet toelaat naar behoren te beoordelen of de opleiding van de belanghebbende ziet op fundamenteel verschillende materies dan die welke vallen onder de in Griekenland vereiste opleidingstitel. Om die redenen is voornoemde bepaling onverenigbaar met de artikelen 13, 14 en 50 van richtlijn 2005/36/EG en met bijlage VII daarbij.

Voorts bepaalt lid 5 van afdeling A van voornoemd ministerieel besluit dat buitenlandse bemiddelaars met volle beroepsbekwaamheid aanvullende ervaring moeten aantonen, te weten dat zij minstens drie maal aan een bemiddelingsprocedure hebben deelgenomen voordat hun kwalificaties in Griekenland worden erkend, terwijl een dergelijk vereiste niet geldt voor bemiddelaars die hun beroepsopleiding in Griekenland voltooien. Dientengevolge is voornoemde bepaling in strijd met artikel 13 van richtlijn 2005/36/EG dat bepaalt dat de bevoegde autoriteit van de gastlidstaat de toegang tot het beroep onder dezelfde voorwaarden als die welke voor eigen onderdanen gelden, toestaat aan aanvragers die een certificaat hebben ontvangen van een andere lidstaat en schendt die bepaling het in artikel 49 VWEU neergelegde beginsel van non-discriminatie.

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PB 2006, L 376, blz. 36).

⁽²⁾ Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PB 2005, L 255, blz. 22).

Hogere voorziening ingesteld op 5 januari 2018 door MS tegen de beschikking van het Gerecht (Eerste kamer) van 31 mei 2017 in zaak T-17/16, MS/ Commissie

(Zaak C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: MS (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirant verzoekt het Hof:

- de beschikking van het Gerecht van 31 mei 2017 in zaak T-17/16 te vernietigen;
- de zaak bijgevolg terug te verwijzen naar het Gerecht voor een uitspraak ten gronde op het beroep in eerste aanleg, of, indien het Hof van oordeel is dat de zaak in staat van wijzen is, de door rekwirant in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toe te wijzen en derhalve;
- de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Commissie op grond van artikel 268 en artikel 340, tweede alinea, VWEU vast te stellen;
- overlegging te gelasten van de door de Commissie vertrouwelijk verklaarde documenten die de noodzakelijke onderbouwing van het uitsluitingsbesluit vormen;
- vergoeding te gelasten van de immateriële schade die voortvloeit uit de onrechtmatige gedraging van de Commissie, welke ex aequo et bono op 20 000 EUR wordt geraamd;
- de Commissie te gelasten een brief te publiceren waarin zij zich tegenover rekwirant verontschuldigt, en rekwirant opnieuw te werk te stellen in Team Europe;

— verweerster te verwijzen in alle kosten van de beide procedures.

Middelen en voornaamste argumenten

De bestreden beschikking geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting bij de juridische kwalificatie van de grondslag van de bij de eerste rechter aanhangig gemaakte schadevordering en is door de eerste rechter vastgesteld met schending van de motiveringsplicht.

De bestreden beschikking geeft ook blijk van een onjuiste rechtsopvatting bij de juridische kwalificatie van de instemmingsbrief en is door de eerste rechter eveneens vastgesteld met schending van de motiveringsplicht. Deze laatste heeft de gegevens van het dossier verdraaid.

Beroep ingesteld op 16 januari 2018 — Europese Commissie / Republiek Bulgarije

(Zaak C-27/18)

(2018/C 083/24)

Procestaal: Bulgaars

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Samnadda, Y. Marinova, G. von Rintelen)

Verwerende partij: Republiek Bulgarije

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Bulgarije de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 43, lid 1, van richtlijn 2014/26/EU ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten en de multiterritoriale licentieverlening van rechten inzake muziekwerken voor het online gebruik ervan op de interne markt, doordat zij niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking heeft doen treden om uiterlijk op 10 april 2016 aan deze richtlijn te voldoen, of in ieder geval de Commissie daarvan niet in kennis heeft gesteld;
- de Republiek Bulgarije, wegens niet-nakoming van haar verplichting om de maatregelen ter omzetting van richtlijn 2014/26 aan de Commissie mee te delen, krachtens artikel 260, lid 3, VWEU een dwangsom opleggen van 19 121,60 EUR per dag, te rekenen vanaf het arrest houdende toewijzing van het beroep;
- de Republiek Bulgarije verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Ingevolge artikel 43, lid 1, van richtlijn 2014/26 moeten de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om uiterlijk op 10 april 2016 aan die richtlijn te voldoen, en de Commissie daarvan onverwijld in kennis stellen. Aangezien de nationale maatregelen ter omzetting van die richtlijn niet meegedeeld zijn, heeft de Commissie besloten om beroep in te stellen bij het Hof.
2. Met haar beroep verzoekt de Commissie om de Republiek Bulgarije een dwangsom van 19 121,60 EUR per dag op te leggen. Bij de berekening van de dwangsom wordt rekening gehouden met de ernst en de duur van de inbreuk alsook met de afschrikkende werking ervan op basis van de solvabiliteit van die lidstaat.

⁽¹⁾ PB 2014, L 84, blz. 72.